

2 KRÓNIKÁK 10-13.

Isten azt akarta, hogy Izrael egy teokrácia, egy Isten által vezetett nemzet legyen. De az emberek királyságot akartak, és Sault kenték fel királyukká. Ekkor Isten azt szerette volna, hogy a király egy közbenjáró legyen Isten és ember között, és Isten szerint vezesse a népet. De Saul visszautasította Istent és ezért Isten is visszautasította őt, és Dávidot kente fel királlyá, aki az Ő szíve szerint való ember volt. Dávid nem volt tökéletes, de mindig Isten akaratát kereste. Isten megígérte neki, hogy amíg a gyermekei Isten útjain járnak, addig mindig az ő leszármazottjai fogják vezetni Izraelt. Ezt a feltételes ígéretet nem teljesítették Dávid leszármazottjai, és Cidkijjá után már a királyság is megszűnt létezni.

Dávid uralkodása alatt a királyság megnőtt és megerősödött, és Dávid szeretett volna egy templomot építeni Istennek, de Isten elutasította ezt a kísérletét, mert azt mondta, hogy túl sok vért ontott. Megígérte viszont neki, hogy az ő fia, Salamon felépítheti majd a templomot, amelynek építésére Dávid minden előkészületet meg is tett. Salamon felépítette a templomot és fel is szentelte azt, majd imádkozott Istenhez, hogy mindig legyen velük, és vigyázza ezt a helyet.

Isten előrelátta, hogy milyen hamar el fognak fordulni tőle, és előre figyelmeztette, hogy ha ez meg fog történni, akkor nyomorúságok és katasztrófák fognak rájuk jönni, de azt is mondta, hogy ha a templom felé fordulva keresni fogják Őt, és megtérnek bűneikből, akkor megbocsájt majd nekik, és meg fogja gyógyítani a földet.

Mindezen figyelmeztetések ellenére már maga Salamon is elfordult élete végére az Úrtól: feleségei és gazdagsága elvakította, és idegen isteneket kezdett imádni. A királyság már ekkor el kezdett gyengülni, romlani, és halála után fia Roboám kezdett uralkodni Jeruzsálemben. Ezen 17 év alatt a királyság a teljes dicsőségből másodrangú nemzetté alacsonyodott. A romlás nagyon gyors tud lenni, és amikor egyszer elindul, akkor nagyon nehéz visszafordítani azt.

Ez az, ami engem a legjobban aggaszt a mi nemzetünkkel kapcsolatban is. Úgy tűnik, hogy a mi nemzetünk is gyors ütemben halad az alacsonyabb rangú nemzetek sorai felé, és nem látom, hogy hogyan lehetne megállítani, vagy visszafordítani. Egy nemzet, amely valamikor hatalmas és erős volt, erős keresztény nemzetként állt, de most kiüztük Istent a társadalom közepéből, és már szólni sem lehet nyilvánosan Istenről.

Roboám uralkodásának kezdetén a királyság kettéoszlott.

Roboám elment Sikembe, mert Sikembe ment egész Izrael, hogy királlyá tegye őt.

Meghallotta ezt Jeroboám, Nebát fia, aki Egyiptomban volt, mert oda menekült Salamon király elől. De visszatért Jeroboám Egyiptomból,

mivel érte küldtek, és hazahívták. Jeroboám egész Izráellel együtt eljött, és így beszélt Roboámhoz:

Apád súlyos igát rakott ránk, te azért most könnyíts azon a súlyos szolgálaton és nehéz igán, amelyet apád ránk rakott; akkor szolgálunk neked.

Ő így felelt nekik: Három nap múlva térjetek vissza hozzám! A nép tehát elment.

Ekkor Roboám király tanácskozott a vénekkel, akik apja, Salamon szolgálatában álltak, amíg élt, és ezt kérdezte: Mit tanácsoltok, milyen választ adjak ennek a népnek?

Azok így szóltak hozzá: Ha jó leszel ehhez a néphez, kegyesen fogadod őket, és jóságosan beszélsz velük, akkor mindig szolgálid lesznek.

De ő nem fogadta meg a vének tanácsát, amelyet tanácsoltak neki, hanem tanácskozott az ifjakkal is, akik vele együtt nőttek fel, és az ő szolgálatára álltak.

Ezt kérdezte tőlük: Mit tanácsoltok? Milyen választ adjunk ennek a népnek, amely így szólt hozzám: Tedd könnyebbé az igát, amelyet apád rakott ránk?!

Az ifjak, akik vele együtt nőttek föl, így szóltak hozzá: Ezt mondd a népnek, amely így szólt hozzád: Apád megnehezítette igánkat, te azért könnyíts rajtunk! Ezt mondd nekik: Az én kisujjam is vastagabb apám derekánál.

Ha tehát apám nehéz igával terhelt meg benneteket, én még nehezebbé teszem igátokat. Apám ostorral tanított fegyelemre benneteket, én meg majd szeges korbáccsal!

Harmadnapra elment Jeroboám és az egész nép Roboámhoz, ahogyan meghagyta a király, hogy térjenek vissza hozzá harmadnapra.

De a király keményen válaszolt nekik. Nem fogadta meg Roboám király a vének tanácsát, hanem az ifjak tanácsa szerint így szólt hozzájuk: Apám nehezzé tette igátokat, én még nehezebbé teszem. Apám ostorral tanított fegyelemre benneteket, én meg majd szeges korbáccsal!

Nem hallgatott a király a népre, mert Isten rendelte így, hogy beteljesítse igéjét az ÚR, amelyet a silói Ahijjá által mondott Jeroboámnak, Nebát fiának.

Mivel a király nem hallgatott rájuk, ezért ilyen választ adott az egész Izráel népe a királynak: Mi közünk nekünk Dávidhoz? Nincs közösségünk Isai fiával! Térj sátraidba, Izráel! Törödj, Dávid, a magad házával! Hazament tehát egész Izráel.

Roboám pedig Izráel fiai közül csak azoknak maradt a királya, akik Júda városaiban laktak.

Roboám király ugyan kiküldte Hadórámot, a kényszermunkák felügyelőjét, de Izráel fiai megkövezték, és meghalt. Ekkor Roboám király gyorsan harci kocsijára szállt, és Jeruzsálembe menekült.

Izráel tehát elpártolt Dávid házától. Így van ez még ma is.

A tíz északi törzs tehát Jeroboám vezetése alatt volt, aki az aranyborjú imádatába vitte az északi királyságot, és ezzel megalapozta a teljes vallási káoszt, amely ezután ezt a királyságot jellemezte. A léviták és azok, akik tényleg az Urat szerették, elhagyták északot, és mind Júdába költöztek Roboámhoz.

Amikor Roboám visszaérkezett Jeruzsálembe, összegyűjtötte Júda házát és Benjámint, száznyolcvanezer válogatott harcost, hogy megtámadják Izráelt, és visszaszerezzék az országot Roboámnak.

De így szólt az ÚR igéje Semajához, az Isten emberéhez:

Mondd meg Roboámnak, Salamon fiának, Júda királyának és az egész Izráelnek Júdában és Benjáminban:

Így szól az ÚR: Ne vonuljatok fel, és ne harcoljatok testvéreitekkel! Térjen haza mindenki, mert én akartam ezt így. Ők hallgattak is az ÚR szavára és visszatértek, nem mentek Jeroboám ellen.

Roboám Jeruzsálemben lakott és egyes városokat erődítményekké épített ki Júdában.

Így építette ki Betlehemet, Étámot és Tekóát,

Bét-Cúrt, Szókót és Adullámot,

Gátot, Márésát és Zífet,

Adóraitmot, Lákist és Azékát,

Corát, Ajjálont és Hebrónt. Ezek voltak az erődített városok Júdában és Benjáminban.

Megerősítette az erődítményeket, és parancsnokokat helyezett oda, ellátta élelem-, olaj-, és borrhaktárakkal,

továbbá mindegyik várost hosszú pajzsokkal és kopjákkal, és rendkívül megerősítette azokat. Így lett az övé Júda és Benjámin.

Az egész Izráelben levő papok és léviták mindenünnen hozzá csatlakoztak.

A léviták elhagyták legelőiket és birtokukat, és átmentek Júdába és Jeruzsálembe, mert kikergették őket Jeroboám és fiai, nem maradhattak az ÚR papjai.

A 12.-ik fejezetben:

Amikor Roboám királysága megszilárdult és megerősödött, elhagyta az ÚR törvényét, és vele együtt egész Izráel.

Amerre a király megy, arra megy a nemzet is.

Roboám király ötödik évében fölvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen, mert hűtlenné váltak az ÚRhoz.

Ezerkétszáz harci kocsi, hatvanezer lovas, megszámlálhatatlan líbiai, szukki és kúsi hadinép jött vele Egyiptomból.

Elfoglalta Júda megerősített városait, és Jeruzsálem alá érkezett.

Akkor Semajá próféta odament Roboámhoz és Júda vezéreihöz, akik Jeruzsálembe gyűltek Sisák elől, és ezt mondta nekik: Ezt mondja az ÚR: Ti elhagytatok engem, azért én Sisák kezébe adlak benneteket.

Akkor megalázták magukat Izráel vezérei, meg a király, és ezt mondták: Igaz az ÚR!

Amikor látta az ÚR, hogy megalázták magukat, akkor így szólt az ÚR igéje Semajához: Megalázták magukat, nem pusztítom el őket, hanem rövidesen szabadulást adok nekik, és nem zúdul haragom Jeruzsálemre Sisák által.

De azért szolgálói lesznek, és megtudják, hogy mit jelent nekem szolgálni, és mit jelent földi királyságokat szolgálni!

Sisák, Egyiptom királya tehát felvonult Jeruzsálem ellen, és elvitte az ÚR templomának a kincseit meg a királyi palota kincseit; mindent elvitt. Még a kerek aranypajzsokat is elvitte, amelyeket Salamon csináltatott.

1939-ben a régészek felfedeztek Egyiptomban egy feljegyzést erről a júdai támadásról. Azt írja a feljegyzés, hogy az egyiptomiak 169 júdai város foglaltak el. Megtalálták Sisák ezüst szarkofágját, amelyben öt aranyba öntötték; ez valószínűleg a jeruzsálemi templomból rabolt arany egy része lehetett. Érdekes régészeti igazolása ez az itt található leírásoknak.

Azután megerősödött Roboám király uralma Jeruzsálemben. Negyvenegy éves volt Roboám, amikor uralkodni kezdett, és tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet az ÚR választott ki Izráel valamennyi törzse közül, hogy ott legyen az ő neve. Anyja egy Naamá nevű ammóni asszony volt. Gonoszságot cselekedett, mert nem kereste állhatatos szívvel az URat.

Roboám története elejétől végig meg van írva Semajá próféta és Iddó látnok történetében, leszármazásával együtt. Roboám és Jeroboám között háborúskodás volt egész életükben.

Azután Roboám pihenni tért őseihez, és eltemették Dávid városában. Fia, Abijjá lett utána a király.

Jeroboám király tizennyolcadik évében Abijjá lett Júda királya.

Három évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyja neve Míkájáhú volt, a gibeai Úriél leánya. Háború tört ki Abijjá és Jeroboám között.

Abijjá indította meg a háborút négyszázezer válogatott harcosból álló haderővel. Jeroboám pedig nyolcszázezer válogatott harcossal indult harcba ellene.

Abijjá kiállt a Cemárim-hegyre, amely az Efraim hegyvidékén volt, és így szólt: Hallgassatok meg engem, Jeroboám és egész Izráel!

Nektek tudnotok kellene, hogy az ÚR, Izráel Istene Dávidnak és fiainak adta Izráel királyságát, örökre megmaradó szövetséggel.

De fölkelt Jeroboám, Nebát fia, Salamonnak, Dávid fiának a szolgálója, és föllázadt ura ellen.

Hitvány és elvetemült emberek gyűltek hozzá, és ellene szegültek Roboámnak, Salamon fiának, mivel Roboám még ifjú és lágyszívű volt, és nem volt elég erős velük szemben.

Ti most azt gondoljátok, hogy elég erősek vagytok az ÚR királyságával szemben, amely Dávid fiainak a kezében van, mert nagy tömeggel vagytok, és veletek vannak az aranyborjak, amelyeket Jeroboám csináltatott, hogy isteneitek legyenek.

Elkergettétek az ÚR papjait, Áron fiait és a lévítákat! Olyan papokat szereztek magatoknak, mint más országok népei: akárki eljött egy fiatal bikával vagy hét kossal, hogy fölavassák, papja lehetett azoknak, amik nem istenek.

Mi azonban megmaradtunk Istenünk, az ÚR mellett, nem hagytuk el őt. A papok az ÚR szolgálatában állnak, Áron fiait és a lévíták is munkában vannak.

Minden reggel és minden este égőáldozatokat és jó illatú füstölőszereket füstölögtenek az ÚRnak. Sorba rakják a kenyeret a tiszta asztalon, meggyújtják az arany lámpatartó mécseseit minden este, mert mi megtartjuk Istenünknek, az ÚRnak a szolgálatát, de ti elhagytátok őt.

Bizony, velünk van vezérünk, az Isten, és papjai zengő trombitákkal fújnak riadót ellenetek! Izráel fiai, ne harcoljatok őseitek Istene, az ÚR ellen, mert nem boldogultok!

Abijjá elismételte az akkori történelmi eseményeket, és figyelmeztette őket, hogy Isten szava ellen lázzadtak, mert Jeroboámot ültették a trónjukra, aranyborjút imádtak, és megvesztegethető papjaik voltak. Ezzel szemben azt mondja, hogy ők, júdaiak az igaz úton járnak Istennel, és a lévíták az igazi papok, akik közbenjárnak Istennél minden nap.

Ekkor Jeroboám kiküldött egy csapatot, hogy lesbe álljanak mögöttük; a sereg ott volt Júdával szemben, a lesben álló csapat pedig mögötte.

Amikor a júdaiak körülnéztek, látták, hogy elől is, hátul is harc vár rájuk, ezért az ÚRhoz kiáltottak segítségért, a papok megfújták a trombitákat,

a júdaiak pedig harci kiáltásban törtek ki. És miközben a júdaiak harci kiáltása hangzott, megverte az Isten Jeroboámot és egész Izráelt Abijjá és Júda előtt.

Futásnak eredtek Izráel fiai Júda elől, de Isten a kezükbe adta őket.

Abijjá és hadinépe nagy vereséget mért rájuk, úgyhogy ötszázezer válogatott férfi esett el halálos sebbel Izráelből.

Ilyen megaláztatás érte Izráel fiait abban az időben, Júda fiai viszont megerősödtek, mert az ÚRra, őseik Istenére támaszkodtak.

Abijjá üldözte Jeroboámot, és a következő városokat foglalta el tőle: Bételt falvaival együtt, Jesánát falvaival együtt és Efravint falvaival együtt.

Nem is tudta többé Jeroboám összeszedni az erejét Abijjá idejében. Az ÚR megverte őt, és meghalt.

Abijjá pedig megerősödött. Vett magának tizennégy feleséget, és nemzett huszonkét fiút és tizenhat leányt.

31 perc